

som ibrig foresøgte dette Fiskeri, men nu maa jeg bede de ærede Medlemmer lægge Mærke til, hvad Commissionen endvidere siger; den siger nemlig, at Andragerne dog ogsaa have en særlig Grund til Støtte for deres Andragende i den Omstændighed, at de formedelst Vandets Dybde i Thisted Bredning vanskeligen kunne benytte Hyster paa Træstige uden paa Fis.

Det forekommer mig, at der ikke kan være Noget saa væsentlig til Hinder for at benytte denne Fiskemaade paa den lille Strækning, nemlig i Thisted Bredning og det Punkt, jeg tidligere har omtalt, og jeg skal derfor i Forening med min ærede Ven fra Mors (Bonne) tillade mig at stille et Endringsforslag i denne Henseende til 2den Behandling. Der blev af den ærede Rigsdagsmand for Thisted Amts 2den Valgkreds (Neergaard) berørt et Punkt angaaende det laasede Vand ved Agger; jeg er i dette Spørgsmaal ikke localiseret, men efter Commissionens Beretning har der været forskellige Meninger om, hvorvidt det var rigtigt at gaae den Vej, som i det foreliggende Forslag er gaaet med Hensyn til det Punkt, hvor det saakaldte laasede Vand ved Agger skulde være, og ved at kaste et Blik paa Kortet, forekommer det mig ogsaa at være anomalt og underligt, at man bestemmer som laaset Vand et Vand, hvorigennem man skal seile for at komme ind i et andet Vand for at fiske, og vel at mærke, hvortil man ikke kan komme ud anden Vej, og det synes mig, at det vilde være heldigere, om man affatte de laasede Vand paa et andet Sted, men dog omtrent paa samme Punkt, saaledes at man derved kom til at undgaae, at man absolut maatte seile igennem et laaset Vand for at komme til de ikke laasede Vand; thi paa anden Maade troer jeg ikke man opnaaer Hensigten med „laaset Vand“, den nemlig, at der ikke maa fisses der.

Indenrigsministeren ad interim: Loven indeholder i den Skikkelse, hvori den nu foreligger, saa store Indrømmelser med Hensyn til Friheden i Fiskeriet, at jeg allerede vil have store Betænkkeligheder ved den i denne Skikkelse,

og disse Betænkkeligheder ville for mig voxe i særdeles høi Grad, dersom man skulde gaae endnu yderligere, og navnlig dersom man vilde give Tilladelse til det hidtil forbudne Plumpestangs-fiskeri. Jeg vil derfor bede de ærede Herrer overveie, at Loven allerede i sin nærværende Skikkelse indeholder overordentlig megen Lettelse, og at de ikke ville gjøre det umuligt for Ministeriet fremdeles at holde fast ved den. Lovforslaget støtter sig jo i sine væsentlige Punkter til den nedsatte Commission, og jeg er fuldkommen overbevist om, at denne har taget alle de forskjellige Hensyn, som bør komme i Betragtning. Man er gaaet videre i Landstinget i Retning af Friheden, end Commissionen har gjort, og allerede dette har, som sagt, for mig ikke været libet betænkeligt. — Af de særlige Punkter, som ere bragte under Omtale, og som jo atter ville komme for ved anden Behandling, skal jeg kun tillade mig at berøre det ene, som angaaer Fiskeriet i „Silen“. Hvis de nærværende Lodseiere meente, at de havde nogen Eneret dertil, havde de hødt rigelig Leilighed til at gjøre deres formeentlige Krav derpaa gjældende, idet de jo, efterat Loven af 29de December 1857 var udkommen, ved Dom kunde have søgt at faae dem udelukkede, som de formeente ikke havde Ret til at fiske der. Smidertid er der, saavidt mig bekjendt, ikke en eneste Lodseier, hos hvem den Tanke i fjerneste Maade er opstaaet, at de efter den bestaaende Lovgivning skulde have Eneret til at fiske i „Silen“; det er, troer jeg, først her, at der er fremkommet ligesom en Anvisning paa at gjøre en saadan Paaastand gjældende. „Silen“ var tidligere en Indvig af Kiimfjorden og stod til Afbenyttelse for Alle. Det, at der er blevet sat et Sluseværk imellem den og Kiimfjorden, og at der saaledes er indtraadt en Afstillelse mellem dem, kan ikke forandre den Afgang for Menigmand til at fiske i „Silen“, som han tidligere har høvt. Det er ogsaa den Anskuelse, Regjeringen har holdt fast paa, og hvorom alle Andre have været enige med den — der er maassée hittret Tvivl fra Finansministeriets Side, om det ikke var en Domaine; men det skal jeg ikke gaae ind paa — det er uimodsagt, at man har betragtet „Silen“ som et Sted, hvor Menigmand havde Ret til at